

Puigdemont reforça la seva ofensiva europea

Vol constatar la diferència entre la justícia alemanya i l'espanyola, i fa l'encàrrec d'un "informe legal independent"

El deure de defensar la veritat

Consellera i exconseller de Salut

Busques el millor per a la teva llar? **Ho tenim!**

MacMobles Cañellas
Sant Josep, 8 - Mataró - T. 93 790 20 72
www.macmobles.cat

EL PUNT AVUI+

1,20€

DIMARTS • 26 de març del 2019. Any XLIV. Núm. 14949 - AVUI / Any XLI. Núm. 13819 - EL PUNT

#CATALUNYALLIBERTAT

P6-8

Les vulneracions del judici del procés, a l'ONU

DENÚNCIA • Els observadors internacionals asseguren que en algunes de les decisions s'afavoreix les acusacions

NOVETAT • Cap acusació contra Cuixart i Sánchez en les declaracions dels dos caps del dispositiu policial del 20-S

Europa-Món

P24, 25

May admet que no té suport per al seu pla

El Parlament aprova una esmena per agafar-li el control del 'Brexit'

Nacional

P20,21

El pederasta dels Maristes demana perdó

Comença el judici contra Joaquim Benítez, l'exprofessor de gimnàstica

Cultura i Espectacles

P28,29

Ideen un passeig de la fama a les Rambles

És una proposta de l'Associació d'Empresaris de Teatre de Catalunya

PROTAGONISTES

Gerard Quintana. Lletres P32,33

EL PUNT AVUI
Avui, a les 21.00 h

"Es pot estimar de moltes maneres a la vegada"

L'ESPORTIU

Festa a Montilivi, victòria catalana

La selecció de Catalunya derrota la de Veneçuela (2-1) amb gols de Bojan Krkic i Javi Puado

Pere Pons intenta superar un jugador veneçolà Rosales ■ MANEL LLADÓ

CP CARLES UJADAS

fem **46 ANYS**
AL TEU SERVEI DES DEL 1973

ASSESSORS I ESTILISTES D'IMATGE PERSONAL
PERRUQUERIA HOME I DONA - ESPECIALISTA BARBER
POSTISSERIA I TRACTAMENTS CAPIL·LARS
MODELATS DE TOTS ELS ESTILS
COLORS TRADICIONALS, NATURALS I FANTASIA

Cami Ral, 23
Premià de Mar
Tel. 93 752 39 91
www.carlespujadas.cat

EL PUNT AVUI
Avui, a partir de les 10.00 h

Tot el judici de l'1-0, en directe a El Punt Avui TV. Avui, a partir de les 10.00 h

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Isabel-Clara Simó

El groc

Com podem, d'ara endavant, jugar al parxís sense el groc? I els pobres canaris, que es queixen a Twitter? I les margarides, tan ufanoses? Queda prohibida la icterícia. I la bandera espanyola? És clar: és "roja y gualda", res de groc. I el verd? Com podem fabricar el verd sense groc? I el deliciós *Submarino amarillo*, dels Beatles? Està també prohibit? L'Albert Espinosa ja pot plegar com a escriptor, després d'escriure sobre ignominiosos sers grocs. I Van Gogh o Goya? Què en farem dels seus grocs, tan lluminosos i fragants?

Totes aquestes barbaritats resulta que són ben reals: si els escoltem, sobretot la Junta Electoral Central (observeu que és *central*), tot allò que és groc és un pecat ple de ressonàncies separatistes (es pot separar allò que no està unit?), que estafen amb la seva sola presència més de la meitat de Catalunya... Com ho saben, quants som? Han fet un referèndum d'amagatotis per saber-ho? Com ens han

Encara no ens hem adonat que som una colònia? Que ens han conquerit per les armes i que vam perdre la guerra contra Castella?

comptat? A sobre, el més famós dels judicis és típic de les comèdies de l'absurd. Guàrdies civils sofrents per la por de les mirades amenaçadores que els llançaven els revoltats, cosa que, aïllat, no els succeïa quan van perpetrar un cop d'Estat. Escoltar el discurs de guàrdies civils que, sense proves, acusen de violents les víctimes del seu brutal atac, obeint ordres: dels mateixos que ara els ordenen que fingixin uns fets que no són enlloc, i amb l'aquiescència del jutge Marchena, que no vol proves gràfiques, per massa contundents.

Encara no ens hem adonat que som una colònia? Que ens han conquerit per les armes, que vam perdre la guerra contra Castella i que, per tant, no tenim drets civils? Si de cas, una paròdia, però res més. El grotesc està dominant l'escena espanyola. Assistim a una comèdia, que a sobre no té cap gràcia, amb unes víctimes que pateixen presó i exili. Uns fan el ridícul i d'altres han de patir en la seva indefensió, en condició de víctimes. Ja n'hi ha prou, no?

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Novel·les il·lustrades

El que sempre diu que no llegeix novel·les, aquestes últimes setmanes n'ha enllestit quatre: *Sobre la terra impura*, de Melcior Comes; *Disset pianos*, de Ramon Solsona; *El fill de l'italià*, de Rafel Nadal, i *El fibló*, de Sílvia Soler. Als llibres de Sílvia Soler sempre sembla que sigui estiu. Sol, arbres, flors, vi... Petits problemes domèstics, transcendents per als seus personatges. Eric Rohmer, aquest cop al Maresme. Els he llegit per estar al dia. Procuo que res del país em sigui indiferent, aliè. Com que tots quatre passen en llocs identificables, m'he trobat fet el mateix gest mentre els llegia: situat davant l'ordinador, buscar imatges dels paisatges al·ludits. Les platges del nord de Mallorca de Melcior Comes; els carrers de Bucarest de Ramon Solsona, els balnearis de Caldes de Malavella i el restaurant de Gènova de Rafel Nadal, l'Alella de Sílvia Soler. Pel mateix conducte informàtic, el d'en Solsona l'he amenitzat amb la melodia obsessiva que uns dels personatges interpreta en un dels disset pianos. Google ens il·lustra els llibres que llegim. Generalit-

“Completo amb Google les descripcions literàries

zo perquè no crec que sigui l'únic a actuar de la manera que dic. Davant un llibre d'història busco la cara del Tigre del Maestrat o la de Quico Sabater, ja veuen que avui vaig aguerit.

El pare havia il·lustrat molts llibres per a les editorials Mateu i Bruguera. Bruguera en publicava uns que cada dues pàgines contenien una mena de còmic que resumia el text, el qual ja era ell mateix un resum de la novel·la original. Bruguera reverenciava el poder de la imatge a la vegada que no confiava gaire en la capacitat lectora dels seus clients. Gràcies a això el pare va tenir feina i els germans vam poder

estudiar. Vaig seguir història de l'art. Santiago Alcolea ens passava unes fil·lmines sobre Velázquez o sobre Miquel Àngel que havíem d'acolorir amb la imaginació. Els llibres de consulta, si no eren de procedència suïssa, no encertaven cap color. El dia que al Prado vaig veure un Greco no el vaig reconèixer. Les imatges servides a través del Google tenen, en general i ben buscades, una resolució excel·lent o molt aproximada a l'original. L'arquitecte Miquel del Pozo en divulga pel Twitter que de vegades el superen. Algunes les fa ell, d'altres no sé d'on les treu. Hauria de recomençar la carrera.

Però il·lustrar novel·les? Que no n'hi ha prou amb les descripcions de l'autor? Som esclaus de la fotografia i el cine. Singularitzo per no ofendre: ho soc. O potser és una altra cosa. Abans de la fotografia i el cine els novel·listes feien retrats minuciosos de les persones i els paisatges que poblaven els seus llibres. Ara es limiten als grans traços. La gent s'hi avorria. Confien els autors que el lector recorrerà al Google per completar la seva obra? Rumiem-hi

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neorològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/93eswo>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

L'avís de Puigdemont

El president Puigdemont va ser ahir, un any després, a la presó de Neumünster. A banda que no deixa de ser curiós que optés per celebrar un any del seu ingrés a la presó i no la seva sortida (de fet, no sé per què m'estranya, si els catalans hem convertit una derrota en la Diada Nacional), a mi em sembla que va acabar convertint la roda de premsa en un avís per a navegants. Va parlar, sí, de la seva estada a la presó i de la situació política actual, però va parlar, sobretot, del que pot passar a partir d'ara. I va deixar clar que, si ahir feia un any de la seva entrada a la presó (d'allò que inicialment ens va semblar a tots una derrota), ahir també feia un any d'algunes portades de la premsa espanyola. I va aprofitar, és clar, per passar-los factura. *La caída de Puigdemont liquida la farsa del Gobierno en el exilio*, va titular ara fa un any *El País*. *Alemania acaba con la fuga y la farsa de Puigdemont*, deia l'ABC. El repàs del que es va dir fa un any és espectacular. Per això ahir Puigdemont es va treure l'espina que duia clavada des de feia temps. "Es van equivocar amb la meua detenció", va recordar als mitjans internacionals. I ho va recordar especialment als espanyols quan alguns li van insinuar que no podria prendre possessió de diputat en aquestes properes eleccions europees si surt elegit. Es va treure l'espina clavada i es va esplanar recordant-los l'estrepitós fracàs dels seus vaticinis anteriors. "Aquest partit

“Si alguna cosa va quedar clara ahir és que el president està en forma

es jugarà una altra vegada amb uns àrbitres independents; el partit no es juga al Bernabéu”, va dir. Era una manera de deixar clar que està convençut que els tribunals europeus –no pas els espanyols– li tornaran a donar la raó. Com va passar ara fa un any. “Ho tornaré a fer”, va venir a dir sense dir-ho. Davant un munt de mitjans de comunicació internacionals, el que va fer Puigdemont ahir no va ser una amenaça. Va ser un avís. Va avisar que està en forma (la simple decisió de tornar a la presó de Neumünster a commemorar la seva entrada a la presó ja n'és un indicatiu clar) i que, un any després, està disposat a tornar a córrer riscos. No ha deixat de fer-ho. Va avisar, amb llum i taquígrafs, que no es rendeix. Que tornarà a posar en qüestió arreu d'Europa la dita democràcia espanyola i que ho farà fins on calgui. I els va recordar, és clar, que no serà el primer cop que se'n surt.

De reüll

Marga Moreno

Periodisme i poder(s)

El periodisme és un ofici egocèntric. No ens conformem a narrar fets sinó que sovint volem esdevenir notícia, en un bucle un xic enfadós. Aquest cap de setmana el programa *Salvados* conduït per Jordi Évole va comptar amb un grapat de periodistes de primera fila per parlar de l'abordatge del procés als mitjans de comunicació i del sexe dels àngels de la neutralitat en la transmissió d'informació. Val a dir que l'emissió competia en horari amb els *Quatre Gats* de Ricard Ustrell, que es van fer curts, tant pel lúcid testimoni de les filles de dos

El llenguatge transmet o amaga desig, però també és un objecte de desig

dels encausats en el judici del segle com per les aportacions d'un incommensurable Noam Chomsky. En fi, a *Salvados* hi va haver de tot. Els representants d'Antena 3 i La Sexta, com si a Catalunya no els veiéssim, van voler donar una imatge d'equidistància i fins i tot d'empatia envers els acusats, per bé que a García Ferreras se li escolaven les tendències pels descosits; Terribas li va fer un "això no toca" a Évole, que, greu error, havia disparat tan sols contra la conductora d'*El Matí* mentre encoixinava les qüestions per a la resta; la Lúcia Heredia va estar esplèndida i en Cuní va pontificar com només ell sap fer-ho... Michel Foucault, que era un paio que en sabia un niu, de llenguatge i poder, va relacionar de forma magistral el primer amb el segon i va subratllar que el llenguatge no sols serveix per manifestar (o encobrir) un desig, sinó que el llenguatge per se és un objecte de desig. N'hi ha per rumiar-hi.

Les cares de la notícia

CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA

Meritxell Budó

De l'alcaldia a Presidència

Entra en un lloc clau del govern, amb experiència de gestió en el món local. L'exalcaldessa de la Garriga i exvicepresidenta de la Diputació de Barcelona també substitueix Elsa Artadi en la seva funció de portaveu de l'executiu. Una feina delicada, en un moment difícil.

CONSELLERA DE CULTURA

Mariàngela Vilallonga

Per la cohesió social

La nova consellera aporta com a actiu, a més d'un gran bagatge cultural, el contacte amb estudiants al llarg de quatre dècades, com a professora universitària. Es manifesta defensora del paper de la cultura com a factor de cohesió social, fet que marcarà la seva gestió.

CANTANT I ESCRIPTOR

Gerard Quintana

Passió per escriure

Després d'una dilatada trajectòria com a músic, cantant i lletrista, el líder de Sopa de Cabra debutà com a novel·lista amb *Entre el cel i la terra*. Explica en una entrevista que sempre ha estat interessat a escriure i que ha viscut la gestació del llibre amb autèntica passió.

EDITORIAL

Abusos sexuals a l'Església

L'Audiència de Barcelona va començar a jutjar ahir Joaquim Benítez, l'exprofessor dels Maristes de Sants acusat de quatre abusos sexuals a alumnes menors d'edat. Bé, de fet, ha estat acusat per una vintena d'exalumnes, però la resta dels casos ja han prescrit des del punt de vista judicial. El pare d'un dels quatre alumnes que han aconseguit dur el cas a judici, Manuel Barbero, va ser el primer a tenir la valentia per denunciar el cas quan els casos de pederàstia a l'Església ja eren prou mediàtics arreu del món, però no pas a Catalunya. Des de llavors, les denúncies han aparegut una rere l'altra i han esquitxat diversos ordes. En general i al llarg del temps, l'Església ha afrontat la problemàtica en connivència amb l'agressor, donant l'esquena a les víctimes, abusant del seu poder i finalment –i més greu encara– fent d'encobridora del delictes sense denunciar-ho a la policia, traslladant de parròquia o de comunitat depredadors sexuals i posant així en perill d'altres infants.

La dificultat de jutjar els fets –per la seva habitual prescripció quan es produeix la denúncia, com es fa palès en el cas de Benítez– és quelcom que han de solucionar els partits polítics amb una nova llei. Però això no eximeix l'Església d'un immens deute amb la societat que ha de reparar no només demanant perdó sinó posant negre sobre blanc la llarga llista d'abusadors que ha emparat fins ara, sense esperar que més víctimes hagin de passar pel mal tràngol de fer d'acusadors. L'Església ha de ser la primera a denunciar els indicis d'abús, i no pas als seus organismes interns, sinó a la policia i a la fiscalia, perquè un cas d'abús sexual no és un afer intern sinó un delictes que ha de ser jutjat com qualsevol altre.

Tal dia com avui fa...

1 any

Detingut

El president de la Generalitat, Carles Puigdemont, transmet un missatge de calma al seu entorn en ser detingut a Alemanya.

10 anys

Crisi a Interior

La decisió de destituir el director de la Policia per l'actuació dels Mossos palesa la lluita entre el secretari general, Joan Boada i el de Seguretat, Joan Delort.

20 anys

Amenaça

L'OTAN amenaça el president Slobodan Milosevic de "destruir tot l'exèrcit serbi". L'Aliança llança el raid més potent contra Iugoslàvia.

Full de ruta

Miquel Riera

Un guàrdia civil diu...

Un guàrdia civil que confon la dirigent d'ERC Marta Rovira Vergés amb la sociòloga Marta Rovira Martínez.

Un guàrdia civil que menteix sobre l'actuació dels Mossos a Via Laietana el 20-S dient que no van ajudar en res, quan els vídeos ho desmenteixen.

Un guàrdia civil que també menteix sobre el mateix en l'actuació a Bigues i Riells, el 20-S.

Un guàrdia civil que no sap com justificar perquè va incloure en l'atestat una intervenció de l'entrenador Pep Guardiola en un acte públic a favor de la internacionalització del procés.

Un guàrdia civil que, entre els milers de correus comissats a Jordi Sánchez, no en troba cap d'enviat pel pres polític que el pugui incriminar i el que fa és incloure els que havia rebut i ni pot provar que Sánchez hagués llegit.

Un guàrdia civil que, entre els milers de correus comissats a Jordi Cuixart, se li acut destacar el d'un treballador d'una entitat bancària que protesta per la campanya de retirada de diners.

Un guàrdia civil que s'exclama d'un concurs per a un important programa informàtic adjudicat pel govern a IBM l'any 2015 i que funciona des del 2017, quan tot plegat es va fer en un procés transparent i ningú es va queixar.

Un guàrdia civil que deixa anar com qui no vol la cosa, sense aportar cap prova, que el vicepresident Aragonès està implicat en la demanda d'onze mil milions a la Xina per la independència.

Un guàrdia civil que aporta com a prova una nota de premsa d'Òmnium amb una crida a manifestar-se davant del Departament d'Economia el 20-S, però que obvia que Cuixart demana que la mobilització sigui pacífica.

Un guàrdia civil que relata un setge ciutadà a la seu d'Unipost el 19-S quan les imatges ho desmenteixen i, a més, els Mossos hi van actuar de manera contundent.

Un guàrdia civil que acusa sense proves Miquel Sàmper, president de l'advocacia catalana i regidor del PDeCAT de Terrassa, d'incitar les masses el 19-S davant d'Unipost, quan va fer de mediador amb la policia per permetre l'entrada del secretari judicial.

Un altre guàrdia civil que parla de tancar webs com si parlés de tancar portes i que quan l'advocat Andreu van der Eynde li pregunta sobre informàtica, diu que no en té ni idea.

I així tot i més en aquest judici farsa al Tribunal Suprem.

Tribuna

David Bueno. Professor i investigador de genètica i neurociència de la UB i divulgador de la ciència

Justícia justa?

Darrerament, diverses resolucions judicials i moltes situacions del judici al Procés m'han fet pensar que l'expressió "justícia justa" pot semblar un oxímoron. Lògicament, afirmar això de forma taxativa seria tan injust com la sensació que em produeixen aquestes situacions, atès que sens dubte també n'hi ha molts, vull pensar que la majoria, d'una gran justícia social i reparadora. Tanmateix, fins a quin punt un judici pot ser just? O, dit d'una altra manera, fins a quin punt l'experiència vital prèvia dels jutges condiciona les seves resolucions? Aquest va ser el punt de partida d'una conferència que vaig impartir a mitjans de gener al Centre d'Estudis Jurídics de la Generalitat de Catalunya, on va assistir la consellera Ester Capella i una nodrida representació de jutges i altres persones vinculades al Departament de Justícia. És una pregunta que es pot abordar des de moltes perspectives, social, cultural o ètica, però també des de la neurociència.

TOTES LES EXPERIÈNCIES vitals deixen una empremta al cervell, en forma de connexions neurals que estableixen xarxes de

memòria de les quals sovint no som conscients. Aquestes xarxes, però, són utilitzades per generar tots els patrons de conducta, i també per prendre decisions. Les experiències passades contribueixen a definir les accions futures, però sovint de manera preconscient, sense que ens n'adonem. Ningú n'és immune, per la qual cosa també succeeix en la gestió dels judicis i en les decisions que s'hi prenen. És un efecte neuronal que se suma a la possible existència d'interessos particulars o grups. L'única manera de pal·liar-ho és ser-ne plenament conscients. En aquest punt, però, intervé un altre factor crucial, el tri-

balisme inherent a l'espècie humana.

ES DEFINEIX COM el sentit de pertinença i lleialtat al grup que es considera propi. Es comença a desenvolupar molt aviat durant la infantesa, de manera instintiva, i implica les xarxes neurals que processen les emocions bàsiques i socials, d'arrel preconscient. Com han demostrat diversos experiments psicològics i sociològics des de la dècada de 1950, i més recentment també neurocientífics, el tribalisme genera automàticament un sistema de doble moral, del qual és molt difícil ser-ne conscients atès el seu origen. Aquest sistema fa que instintivament es tendeixi a donar més prerrogatives i es vegi sistemàticament amb més bons ulls les persones que considerem que són dels nostres en relació amb tots els altres. Com he dit, ningú n'és immune, i l'única manera de atenuar-ho és reflexionant-hi conscientment. Tanmateix, quan diversos estaments van en la mateixa direcció i van retroalimentant les seves posicions ideològiques, la deriva pot esdevenir insostenible, atès que es dificulta encara més la reflexivitat conscient en benefici de la pròpia tribu.

“Totes les experiències vitals deixen una empremta al cervell”

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Marchena, el Maquiavel

■ Mai m'hauria imaginat el que en aquests moments estem vivint, la maldat extrema i les males arts que en el seu temps ja descrivia amb tant d'encert Maquiavel sobre la justícia. El jutge Marchena d'advocat en pot saber tant com de manipulador de la veritat, ens ho està demostrant dia a dia, sessió rere sessió, en el judici del procés que ell presideix a la sala tercera del Tribunal Suprem. Maquiavel retrata Marchena amb una pulcritud extrema, com si el temps s'hagués aturat no farà ni cinc segles. No crec en la reencarnació però veient l'impensable, el que no és creïble, els dubtes hi són. Marchena sap que els guàrdies civils, la policia nacional, els seus comandaments i els polítics del Partit Popular com a testimonis han mentit i perjurat, les imatges que no deixa passar

ho testifiquen fil per randa. Aquest és el motiu, el que volen prèvia manipulació política fer passar com a veritats. La sentència està més que cantada, redactada i signada, només li manca posar-hi una data. Aquí rau la incògnita, perquè fora d'aquest petit interrogant, per a l'Estat, com deia Maquiavel, la veritat no importa si no t'aferma en el poder. La política no res té a veure amb la moral i la justícia, fuig de la veritat per reafirmar-se, repeteixo, en el poder. Conclusió: no hi ha més perversió en l'Espanya actual que ser jutge o tirà, i Marchena ho sap perquè és un més del clan del maquiavel·lisme més pur i dur. Cinc segles ho testifiquen.

PERE MANUEL GIRALT PRAT
Sant Just Desvern (Baix Llobregat)

Empreses depredadores

■ El depredador agafa la seva presa pel coll i ja no la deixa

anar. Això és el que fa Endesa amb mi i segur que amb els altres clients que hem decidit canviar de companyia. De cobrar-me 59 euros/mes l'any passat van passar a cobrar-me'n 121 enguany, sense previ avís. Em queixo dos mesos seguits. Ni cas. Atenció telefònica pèssima. Intento fer una reclamació a través del seu web: impossible, quan no encaixa una dada no encaixa una altra. Sospitós. Cansat d'intentar arreglar les coses amb ells, el dia 20 de febrer contracto una altra empresa, i Endesa m'envia un e-mail constatant la meva baixa. Em demanen el motiu, però després de dos intents amb cinc dies de diferència constato que tampoc funciona el mecanisme ofimàtic de resposta. És igual, però; per fi s'ha acabat la meva relació amb aquests impresentables. Respiro alleujat. Però el depredador ha clavat els ullals al coll de la presa i... El 14 de març, rebo un parell de cartes

d'Endesa amb una relació de cinc factures per un import total de 412 euros! Què és això?, em pregunto. La venjança per haver canviat d'empresa, ni més ni menys. Parlen de "repetides comunicacions", rotundament fals. D'on han sortit aquestes factures? Mai han tingut problemes per cobrar ni he donat cap ordre bancària en aquest sentit. Podria entendre que reclamessin la part corresponent entre l'última factura i la meua baixa, però si fins i tot hi ha una factura de novembre! Conclouen amenaçant que si no pago, les meves dades "seran incorporades a un fitxer d'impagats i de morositat". Es pot ser més indecent? Pensa algun govern posar fi a aquestes males pràctiques i sancionar les empreses que les duguin a terme? Ah! És clar, les portes giratòries. No me'n recordava.

RAMON GAUSACHS CALVET
L'Hospitalet de Llobregat (Baix Llobregat)

La frase del dia

“El partit es jugarà amb un àrbitre independent. No juguem el partit al Santiago Bernabéu?”

Carles Puigdemont, PRESIDENT DE LA GENERALITAT A L'EXILI

Tribuna

Xavier Ginesta. Periodista i professor de la Universitat de Vic

Un judici polític

El judici pels fets d'octubre de 2017 s'ha acabat convertint en un entreteniment macabre per a bona part de catalans, que observen amb estupefacció com el *deep state* es pren la justícia pel seu compte i situa la unitat d'Espanya per sobre de l'estat de dret. La manera com des de la fiscalia i l'advocacia de l'Estat han anat construint un relat fictici del que va passar a Catalunya –amb errors inclosos, fruit d'una vida tancada en la torre de marfil del Madrid oficial– ha alimentat encara més la sensació que estem davant d'un judici polític. Els Mossos, com una de les estructures d'estat més importants de Catalunya, estan a l'ull de l'huracà. Certament, al marge de les consideracions jurídiques que ens puguin fer els experts que apareixen als mitjans de comunicació –per cert, hem comprovat com a Catalunya hi ha grans juristes i bufets–, em plantejo una sèrie de preguntes des de la més assumida ignorància. Però, quina societat tindriem sense poder-nos-la qüestionar?

EN PRIMER LLOC. Si el govern i l'establishment espanyols rebutgen que els líders independentistes estan afrontant un judici polític, per què el Tribunal Suprem ha adaptat el calendari de la fase testifical al calendari electoral? Per què fem jornades maratonianes, si és el cas, per tenir la feina enllestida abans del cicle electoral que comença el 28 d'abril?

EN SEGON LLOC. Per què, si no hi ha presos polítics, un activista com Jordi Cuixart –per cert, que quan surti serà qui més *auctoritas* tindrà per ser reconegut president d'una futura República catalana– ha d'afrontar la seva defensa sotmès en aquest calendari de la fase testifical? Que no li pot generar indefensió? Com entendre, sense ser malpensat, que l'ex-president Mariano Rajoy o la flamant sòcia de Cuatrecasas, l'exvicepresidenta Sáenz de Santamaría, declarin els pri-

mers, quan encara és fàcil alterar el clima d'opinió? I els testimonis vinculats als cossos policials de la CNP i la Guàrdia Civil, per què passen per davant del tribunal en ordre lògic de jerarquia, de més a menys galons, i després de la declaració de qui van ser els seus responsables polítics?

EN TERCER LLOC. Si es rebutja que estem davant d'un judici polític, per què es demana als imputats si són socis d'Òmnium Cultural –com si això fos una alerta per a detectar possibles criminals– i en canvi no es considera pertinent escrutar si d'altres testimonis són simpatitzants de pàgines web o comptes ultranacionalistes a les xarxes socials? Per què no traiem de l'acusació particular un partit polític, l'ultradretà Vox, que està tenint una plataforma immillorable per assaltar el Congrés? Per què als líders del Partit Popular que han passat per davant del magistrat Marchena se'ls reconeix i tolera la capacitat d'oblit i, en canvi, dissenyadors web o publicistes de la Generalitat se'ls pressio-

“La manera com des de la fiscalia i l'advocacia de l'Estat han anat construint un relat fictici del que va passar a Catalunya ha alimentat la sensació que estem en un judici polític”

na descaradament perquè facin l'esforç de recordar-ho (absolutament tot!) amenaçant-los de cometre fals testimoni? Qui quedarà imputat per haver comès perjuri al final del procés judicial?

EN QUART LLOC. Si som davant d'un judici no polític, té sentit que el dret parlamentari tingui més importància que el propi dret penal quan s'interroga determinats acusats i testimonis? Per què dirimir si la mesa del Parlament de Catalunya ha de ser un òrgan censor, o només moderador del debat parlamentari? On queda la sobirania i la inviolabilitat del Parlament –que, per cert, el reglament del d'Extremadura reconeix en l'article 5 del Títol Preliminar–? Per què no plantejar-nos si la fragmentació de la causa és manifestament contrària als interessos de la defensa dels líders independentistes? Els representants de la mesa, llevat de Carme Forcadell, tenen el seu cas al TSJC, a quilòmetres d'on ara es processa la presidenta.

EL MATEIX CONSELL D'EUROPA assumeix que un “pres polític” és aquell que ha estat detingut violant-se els drets fonamentals establerts al Conveni Europeu dels Drets Humans: dret de consciència, religió, llibertat d'expressió, llibertat d'associació i de reunió. Per què, doncs, jutgen activistes acusant-los de liderar una revolta sediciosa que, com es va demostrar a través de tots els mitjans de comunicació, es va generar de manera espontània entre aquells qui ocupaven els bars de la rambla Catalunya el dia 20 de setembre al matí? Francament, hi ha un aspecte que explica bona part del problema: l'acarnissada batalla entre dos imaginaris col·lectius dins de la sala de vistes del Suprem, la permanent lluita entre legitimitat i legalitat que des de l'inici del procés el *deep state* mai ha volgut afrontar en termes polítics, sabedor que històricament sempre ha esborrat les revoltes brandant llances i espases.

De set en set

Enric Serra

Mancances democràtiques

La dotació qualitativa de la democràcia que tenim és considerablement baixa. Ho és perquè les institucions públi-

ques, que haurien de ser el resultat d'exercir-la i un instrument al servei de tots, són en realitat corporacions presoneres d'unes elits que no dubten a frenar, maltractar o eliminar drets de la ciutadania si aquests posen en perill el seu domini. En aquest calaix hi podem posar gairebé tot: l'habitatge, el treball, la sanitat i l'educació públiques, el dret a l'autodeterminació o qualsevol altra prioritat o reivindicació que pugui sortir de la demanda popular.

Però aquest dèficit democràtic també s'ha d'atribuir a la falta de consistència del concepte de política que fem servir tots plegats. Si no fos així, potser no toleraríem que parlamentaris d'acreditat recorregut caiguessin de les candidatures; o que se n'hi incorporessin d'altres que han sortit de sota les mànigues dels dirigents més influents de cada partit; o que persones de trajectòria pública discordant amb algunes formacions, ara s'hi sumin adduint que fan un pas en pro de la transversalitat.

Tot pot ser susceptible de ser ben argumentat, però la veritat és que tot aquest remenament s'ha fet mantenint-nos, als electors, com a espectadors a distància i aplicant càlculs electoralistes i especuladors sobre l'accessibilitat als escons. Ja podem omplir-nos la boca de República, que la tindrem ben lluny mentre no ens dotem d'un sistema electoral participatiu i transparent, també per saber com es financien els partits, sobretot aquells que invoquen la democràcia perquè els donin la força necessària per a destruir-la.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

L'ofensiva europea de Puigdemont

Encarrega un estudi per demostrar el diferent raser de les justícies europees i l'espanyola

Judici pels abusos als Maristes

Benítez implica més docents en un cas que desferma més acusacions a l'Església catòlica

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Cap acusació a Sánchez

TESTIMONI Un capità de la Guàrdia Civil qualifica d'“esperpèntic” que l'expresident de l'ANC participés en la seguretat del 20-S a Economia, però admet que hi intervenien Mossos **AVIS** Marchena el renya per la desmemòria

Mayte Piulachs
BARCELONA

L'expresident de l'ANC Jordi Sánchez, i el president d'Òmnium, Jordi Cuixart, van liderar i animar la mobilització ciutadana per mostrar el seu rebuig als escorcolls al Departament d'Economia per escapar l'1-O, el 20 de setembre del 2017, però no van instigar a interrompre aquest mandat judicial, encarregat a la Guàrdia Civil, que no va preveure la necessitat d'un dispositiu de seguretat especial davant la multitud de persones que s'hi concentraria, al final unes 40.000, i amb el precedent dels moguts escorcolls a Terrassa del dia anterior. És la conclusió que s'extreu de la declaració d'ahir dels dos responsables del cos armat en els escorcolls a Economia, els quals no van poder detallar ahir, en el judici al Tribunal Suprem, cap il·legalitat comesa per Sánchez i Cuixart. Només van mostrar la seva sorpresa perquè el primer proposava a la comitiva judicial fer un passadís de voluntaris de l'ANC, que es va interpretar com que “tenia poder sobre la massa”. La comitiva judicial va poder fer la seva feina, tot i que no va poder sortir fins a les tres de la matinada de l'edifici, i cap agent va resultar ferit. Per aquests fets, els dos líders civils fa un any i cinc mesos que són a la presó.

Esperonat pel fiscal Javier Zaragoza, el capità de la Guàrdia Civil, amb el nu-

mero d'identificació C57393S, que dirigia el dispositiu judicial en els escorcolls, va qualificar d'“esperpèntic” que Sánchez proposés el passadís de voluntaris per on passar els tres detinguts, mentre —assegurava— la intendent dels Mossos, Teresa Laplana —processada per sedició a l'Audiència Nacional per aquests fets—, “assentia”. Va sostenir que la seva declaració era “objectiva”, que no va permetre a la comitiva sortir d'Economia perquè hi veia perill, i va afegir: “Una mossa ens va dir que si sortíem, amb caixes i uniformats, ens matxucarien.”

A preguntes de les defenses, però, el llavors tinent ascendit a capità va admetre que la coordinació de seguretat la mantenia amb els Mossos, que a la zona hi havia vuit agents uniformats, que van aparèixer agents de la unitat de mediació, i que el seu superior es coordinava amb els superiors de la policia catalana. És a dir, que els Mossos, tot i que no els havien alertat de la quarantena d'escorcolls a Catalunya per controlar l'ordre públic, van respondre.

El capità va admetre que al migdia hi havia tants ciutadans concentrats a la rambla Catalunya que va ordenar que no hi trasllessin els acusats, i es va queixar que es van fer els escorcolls sense la seva presència, malgrat que la llei ho permet si hi ha la lletrada de l'administració de justícia. El president de la sala, el magistrat Manuel

Els fiscals Zaragoza i Moreno en els interrogatoris als caps de la Guàrdia Civil el 20-S en el Suprem, ahir ■ EFE

Les xifres

30

metres i no 300, com va dir un guàrdia civil, hi havia entre la porta d'Economia i la Gran Via per fer el passadís.

22

hores es van acabar els escorcolls i l'abocament dels ordinadors a Economia. La comitiva judicial va sortir-ne a les 3.

Marchena, va alertar el capità que estava sota jurament, davant la seva sobtada desmemòria i després de reiterats “no ho recordo”, quan les defenses li feien preguntes exculpatòries, com ara si recordava quan Sánchez va anar-li a

dir que desconvocarien la protesta a les dotze de la nit. De Cuixart, només va saber dir que es va reunir un cop amb ells a la nit. I no es va oblidar de dir que va veure els dos Jordis enfilats al cotxe de la Guàrdia Civil.

Més sincer va ser el ti-

nent de la Guàrdia Civil, amb número B35974S, responsable de la seguretat de la comitiva, amb deu agents. No obstant això, per primer cop va assegurar en el judici que els concentrats “els tiraven botelles, insultaven i es posaven la mà al coll”. L'advocat Jordi Pina, indignat, va requerir-li quants dels agents que eren a la porta van resultar ferits, de les 8 del matí a les 12 de la nit, i va respondre que “cap”.

El tinent va reconèixer que Sánchez, amb qui va parlar força, no li recriminava res ni actuava amb dol, sinó amb “companyo-

nia”. El tinent també va contradir el general de la Guàrdia Civil, Ángel Gozalo, que havia declarat al Suprem que les armes dels cotxes eren de bales de goma, i ell va assegurar que eren dues armes llargues de foc real. El penalista Xavier Melero hi va tocar de mig a mig quan el tinent li va admetre que amb 40.000 persones no hauria servit de res cap passadís de la brigada mòbil dels Mossos i que el que “calia primer era desconvocar” la manifestació.

D'altra banda, el govern francès va afirmar ahir que a França “no li correspon-

L'APUNT La massa

Emma Ansola

"Esperem que en algun moment els de dins prenguin consciència del que hi ha aquí a fora." Aquesta era una de les frases recurrents de Jordi Sánchez, la tarda del 20-S, als periodistes quan li preguntàvem pel que succeïa dins el Departament d'Economia. També era la seva preocupació. Ara, arran del judici, sabem que els comandaments de la Guàrdia Civil li reclamaven cor-

dons de seguretat, la dissolució de la concentració o fins i tot que n'allunyés els manifestants. Escoltant les declaracions recordo com Sánchez, ja tard al vespre i més relaxat, ens va dir: "Sembla que ara ja s'han adonat del que hi ha." Gestionar aquella "massa" no era gens fàcil, la Guàrdia Civil i els Mossos ho sabien i prou bé que Sánchez i Cuixart se'n van sortir.

i Cuixart

Responsables de la plataforma ITW, en la seva intervenció al Col·legi de Periodistes, ahir ■ ACN

La plataforma ITW durà les vulneracions del judici als independentistes a l'ONU

■ Es recolliran en un informe que elaboraran els observadors internacionals amb l'anàlisi de la sentència ■ Qüestionen la limitació dels interrogatoris

interferir en procediments judicials en curs" com el de l'1-O ni en la situació a l'Estat espanyol. Així ho recull un comunicat fet públic pel Ministeri d'Afers Estrangers francès, després que 41 senadors han signat un manifest pel "respecte dels drets i llibertats fonamentals a Catalunya" demanant la intervenció de França i la UE per "restablir les condicions per al diàleg". En el comunicat, el govern francès expressa la "plena confiança en la democràcia espanyola per dur a terme un diàleg polític pacífic, respectant la legalitat constitucional. ■

Arxivat el cas del mecànic de Reus

El jutjat d'instrucció 3 de Reus ha arxivat la causa contra un mecànic de Reus per un delicte d'odi, per haver-se negat a arreglar el cotxe d'un agent de la policia espanyola després de l'1-O. El jutge afirma que "no hi ha elements que permetin incloure les manifestacions de l'investigat, amb independència de la intolerància i hostilitat que reflecteixen, en el delicte d'odi", i cita el TSJC, que exclou les forces de seguretat com a víctimes d'odi.

Redacció
BARCELONA

La plataforma catalana International Trial Watch - Catalan Referendum Case (ITW), que coordina una trentena d'observadors de 22 organitzacions nacionals i internacionals en el judici al Tribunal Suprem, va informar ahir que presentarà un informe a l'Examen Periòdic Universal de les Nacions Unides, al qual Espanya se sotmetrà entre el gener i el febrer del 2020. Després d'un mes i mig de judici contra els independentistes catalans, representants de les sis entitats catalanes que formen l'ITW van exposar que entre els observadors internacionals "hi ha força unanimitat a l'hora de dir que es tracta d'un judici polític", que "és inusual i que es pretén "convertir una conducta democràti-

Les frases

"Tots els observadors expressen de manera unànime que es tracta d'un judici polític i inusual"

Anaïs Franquesa
DIRECTORA D'IRÍDIA

"En el judici s'està produint l'anomenat 'chilling effect', l'efecte desincentivador per a les defenses"

Laia Serra
PENALISTA I MEMBRE D'ACDDH

ca en delictes", segons la penalista i directora de litigis d'Irídia, Anaïs Franquesa.

Des de la plataforma, que es finança amb aportacions individuals i privades, es va insistir a qüestionar que el tribunal prohibeixi el visionament d'imatges per evidenciar contradiccions de testimonis. La penalista Laia Serra, de l'Associació Catalana per la Defensa dels Drets Humans (Acddh), va assegurar que els observadors "són il·lustres representants dels drets hu-

mans en l'àmbit internacional" i que haurien de tenir "un lloc destacat" al saló de plens del Suprem. "Destaquem que s'està produint un *chilling effect*, l'anomenat efecte desincentivador", va sostenir Serra, quan es prohibeix el visionament d'imatges o el fet que es limiti l'interrogatori a les preguntes fetes per la part proposant i no per tots aquells fets del judici. I hi va afegir: "Es vulnera la igualtat d'armes, un dret capital, ja que s'està aportant material pro-

batori sense coneixement de totes les parts".

Iñaki Ribera, director de l'Observatori del Sistema Penal i els Drets Humans de la UB, va posar èmfasi en el fet que els últims testimonis, de la Guàrdia Civil, semblen "assajats" i que en alguns casos és per haver escoltat els seus superiors a la televisió, una distorsió que ocasiona la retransmissió en directe del judici.

Van detallar que els observadors internacionals faran tres informes. Els dos primers seran de caràcter acadèmic per analitzar les possibles vulneracions de drets fonamentals durant el judici. L'advocat Karlos Castilla va detallar que hi haurà un tercer informe que es farà quan es difongui la sentència amb una anàlisi en profunditat i serà el que es traslladarà a l'ONU. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

L'ALTRA CARA DEL JUDICI

XEVI SALA

“

LES FRASES

“Al senyor Jordi Sànchez no se li va dir que a dins dels vehicles de la Guàrdia Civil hi havia armes”

TIP C57393-S
GUÀRDIA CIVIL

“La intendent dels Mossos, Teresa Laplana, no era gaire expressiva. No mostrava preocupació. Tampoc alegria”

TIP C57393-S
GUÀRDIA CIVIL

“Oriol Junqueras i Carme Forcadell es van dirigir a la massa, però no sé què van dir”

TIP C57393-S
GUÀRDIA CIVIL

“Una agent dels Mossos em va dir: «Esteu bojos? Si sortiu amb les capses de les evidències, us maten.» La percepció objectiva del risc que ens ataquessin, per tant, no la teníem només nosaltres”

TIP C57393-S
GUÀRDIA CIVIL

“La porta de la conselleria d'Economia, que deu fer cinc metres, estava a punt de caure perquè la gent de fora s'hi abraonava”

TIP C57393-S
GUÀRDIA CIVIL

“No vam tenir la gosadia d'exercir la nostra llibertat de moviments perquè ens haurien masegat”

TIP C57393-S
GUÀRDIA CIVIL

LA CARA I LA CREU

La defensa augmenta la pressió

A mesura que avancen les declaracions dels agents de la Guàrdia Civil, les preguntes de la defensa guanyen intensitat. Ahir van servir

per a posar en evidència que, tot i el relat destinat a magnificar la suposada agressivitat dels manifestants concentrats davant de la conselleria d'Economia el 20-S durant l'escorcoll de la comissió judicial, no poden acreditar l'existència de cap lesió. També es va subratllar que, sense tenir experiència prèvia en control de masses, difícilment es podia establir un criteri comparatiu de la suposada violència. En canvi, en les seves declaracions els agents sí que van admetre haver vist flors a terra.

Vídeos, no; però generositat amb el fiscal, sí

Demandar vídeos per a poder contrastar la versió donada pels testimonis de l'acusació continua sent picar ferro fred. L'advocada Marina

Roig es va emportar ahir una altra negativa del president de la sala, Manuel Marchena. S'accepta que els vídeos poden tenir valor probatori però es discrepa en el quan. Marchena, en canvi, va permetre que el fiscal s'esplaiés fent preguntes sobre fets que el guàrdia civil amb el TIP C57393-S no havia presentat. Això sí, al final es va veure obligat a exigir al testimoni el mateix esforç de memòria demostrat amb les preguntes de l'acusació i encara més respecte a l'hora de respondre a la defensa.

Jordi Sànchez, ahir en el judici, darrere del seu advocat, Jordi Pina ■ EFE

EL TESTIMONI ESTRELLA

De tinent a capità

El president de la sala, Manuel Marchena, va presentar el guàrdia civil amb el TIP C57393-S com a capità, per tant es dedueix que l'han ascendit, ja que el 20-S era el tinent responsable dels es-

corcolls a la conselleria d'Economia. Va mostrar-se molt crític amb la intendent, Teresa Laplana, i amb la interlocució feta per Jordi Sànchez. No va recordar, però, si Laplana anava amb uniforme.

LA DEFINICIÓ

Jordi Sànchez, “l'esperpèntic”, “l'interlocutor vàlid sobre la massa”, “la veu cantant”

La declaració del tinent—ara capità— que va coordinar l'escorcoll a la conselleria d'Economia era molt esperada per contrastar-la amb la de Jordi Sànchez. El guàrdia civil va afirmar ahir que els Mossos van presentar-li Sànchez com “el mediador amb la massa” i hi va afegir de la seva collita pròpia descripcions com ara: “L'interlocutor vàlid amb la massa” o “la veu cantant”. Va trobar “esperpèntic” haver de gestionar la seguretat amb ell.

LA QUEIXA

Marchena avisa: “Per fer aquesta deducció encara queda molt de judici”

El testimoni del guàrdia civil amb TIP C57393-S va ser interromput per la defensa quan feia valoracions del material requisat a Lluís Salvadó, exsecretari d'Hisenda. El president de la sala, Manuel Marchena, va acceptar la queixa i va renyar l'agent tot recordant-li que no li pertocava fer interpretacions, sinó relatar fets. “Per fer aquesta deducció encara queda molt de judici”, hi va afegir enigmàticament el magistrat.

“

LES FRASES

“Hi havia camaraderia amb el senyor Sànchez. Jo li explicava coses i ell m'explicava també les seves coses a mi”

TIP B35974-S
GUÀRDIA CIVIL

“Vaig veure Sànchez i Cuixart adreçant-se a la multitud des del cim dels cotxes. No els ho havíem autoritzat. Tal com estaven, m'era igual”

TIP B35974-S
GUÀRDIA CIVIL

“Aquestes situacions poden canviar en segons. Per la llei del contagi, si una persona trenca el cordó, hi pot haver un desastre. Amb aquella gentada era suïcida”

TIP B35974-S
GUÀRDIA CIVIL

“De dins dels cotxes van sostreure boines, uniformes, una caixa de munició, màscares, cinta delimitadora, una clau, diners...”

TIP B35974-S
GUÀRDIA CIVIL

“Els guàrdies civils que custodiaven la porta de la conselleria no es podien ni moure i van rebre alguna escopinada”

TIP B35974-S
GUÀRDIA CIVIL

“Si sents que la gent crida «Fora les forces d'ocupació» i «Fora feixistes», ja entens que això no va per als Mossos, sinó per a nosaltres”

TIP B35974-S
GUÀRDIA CIVIL

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

OPINIÓ

Alba Vergés / Toni Comín
Consellera i exconseller de Salut

El deure de defensar la veritat

Aquestes van ser les declaracions del Sr. Millo davant del Tribunal Suprem, el dia 5 de març:

Fiscal: "¿Ud. pidió información oficialmente a la Generalitat sobre cuántos heridos había, o lesionados, atendidos médicamente se habían producido [durant l'1-O]?" (sic)

Millo: "Sí, yo por la mañana le pedí a mi gabinete que hablara con el Departamento de Salud de la Generalitat para pedir información sobre cuáles eran las personas que habían podido ser lesionadas, podían estar heridas, podían estar hospitalizadas. Para tener información de lo que estaba sucediendo, la afectación a personas que se habían encontrado en esta situación. Y no recibimos respuesta."

Fiscal: "¿Nunca les informaron?"

Millo: "A mí personalmente, no."

Fiscal: "¿Después, en los días siguientes?"

Millo: "No, no, tampoco."

Fiscal: "¿Todavía no se ha producido ninguna contestación?"

Millo: "No."

El dia 17 d'octubre del 2017, des del compte oficial de Twitter del Departament de Salut, a instàncies del conseller, es va publicar la piulada següent: "@EnricMillo, per quina via ha demanat a @salutcat la llista de les persones ateses arran de les càrregues policials de l'1-O? Quan i com?"

Aquell mateix dia, l'aleshores delegat del govern espanyol havia dit, en una entrevista a Catalunya Ràdio: "No he visitat els ferits de l'1-O perquè el Departament de Salut no me n'ha donat la llista. L'he demanat." Aquesta declaració a través de la ràdio era la primera informació de què disposava el gabinet de la conselleria sobre l'interès del Sr. Millo en la llista de lesionats i, després de comprovar que no constava cap petició oficial per cap de les vies possibles, el departament va optar per requerir-ho al delegat a través de les xarxes socials, per tal de proporcionar la màxima transparència a la gestió d'aquella sol·licitud. Requeriment que, aquest sí, no va obtenir resposta.

El dia 20 d'octubre, es va publicar (en tres llengües: català, castellà i anglès) en el web oficial del Departament de Salut l'*Informe sobre els incidents dels dies 1 al 4 d'octubre del 2017*, amb la nota de premsa corresponent. Un es-

Una de les ferides per la càrrega policial a l'escola concertada Infant Jesús de Barcelona l'1-O ■ EL PUNT AVUI

tudi molt complet, amb informació detallada –excepte aquella que la llei de protecció de dades impedeix fer pública– i amb múltiples variables: nombre de persones ateses per regions sanitàries, classificació per diagnòstics, per gravetat, per grups

El testimoni del senyor Millo qüestiona el rigor del sistema públic català de salut. Tenim el deure d'exigir respecte

d'edat, etc. Dades a destacar: 888 persones van ser ateses per contusions i/o policontusions; 51, per ferides; 31, per traumatisme cranioencefàlic-contusió, i 25, per fractura, entre d'altres.

El resum de l'informe era aquest:

"Durant la jornada electoral del dia 1 d'octubre, es van atendre i diagnosticar, com a conseqüèn-

cia de les càrregues policials dels cossos policials de l'Estat, 991 persones per part de professionals del SEM, CAP, PAC i CUAP i centres hospitalaris. De les quals, 214 van ser ateses pel SEM i 777, en centres sanitaris: en 38 centres hospitalaris, 40 CAP i PAC i 14 CUAP. Entre els dies 2 i 4 d'octubre, van ser ateses 75 persones més en centres sanitaris. Per tant, el nombre total de persones ateses, entre els dies 1 i 4 d'octubre, va ser de 1.066 persones."

Fins aquí els fets. No és difícil comprovar, amb aquestes dades sobre la taula, si algú ha mentit o no en seu judicial.

Malgrat la publicació d'aquest informe, l'Estat espanyol va continuar fabricant *fake news*. Alts dirigents del PP –tal com després va fer el ministre d'Afers Estrangers del govern del PSOE, Josep Borrell– sempre van posar en dubte la veritat del nombre de persones ateses a causa de la intervenció violenta i clarament

desproporcionada de la Policia Nacional i la Guàrdia Civil durant el referèndum. L'informe de l'1-O es va fer amb el mateix sistema d'informació que s'utilitza sempre que hi ha episodis amb nombrosos ferits –per exemple, en el cas dels atemptats de Barcelona

No és difícil veure si algú ha mentit en seu judicial. L'informe dels ferits de l'1-O es va fer amb el mateix rigor que en altres episodis

i Cambrils i que, en aquella ocasió, ningú va qüestionar.

Potser no s'adonen que, desqualificant i menyspreant l'informe, a qui estan ofenent és a les desenes de metges i metgesses, infermeres i/o tècnics que aquell dia van assistir centenars de ciutadans que van ser colpejats, arrossegats o violentats.

Estan qüestionant el rigor dels

diagnòstics en què es basa l'informe? Insinuen que els professionals sanitaris es van inventar les atencions i els informes mèdics? I també falten al respecte, per descomptat, a les 1.066 persones que, víctimes de l'actuació policial, van haver d'acudir al nostre sistema públic de salut. D'altra banda, quan confonen el nombre de ciutadans atesos amb el nombre d'hospitalitzats, exhibeixen una profunda ignorància sobre el funcionament d'un sistema sanitari públic.

Alguns, moguts per motius polítics espuris i sense cap respecte per l'ètica que hauria de regir el servei públic, es donen el dret a mentir. Amb molt poca fortuna, això sí –la mentida a vegades té les cames molt curtes–. Nosaltres, per respecte a la responsabilitat que ens ha tocat exercir, ens donem el deure de defensar la veritat sempre que tinguem ocasió de fer-ho. I d'exigir respecte pel nostre sistema de salut.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

L'ILLA DE ROBINSON

ÒSCAR PINILLA

L'ENTREVISTA JOAN JOSEP NUET

“La sentència serà un terratrèmol polític a Catalunya”

Ferran Espada

El candidat d'ERC-Sobiranistes a les eleccions generals, Joan Josep Nuet, sosté que el judici ha provocat una sacsejada política, i que amb la sentència s'accentuarà encara més.

Què és el que l'ha portat a impulsar la candidatura Sobiranistes i en coalició amb ERC?

Estem en una situació excepcional. S'està fent un judici sumaríssim, que passarà a la història i tindrà un impacte polític amb la sentència. Tenim un conflicte i falta diàleg. A més, encara estem al mig de conseqüències de la crisi econòmica. Calen propostes valentes, agosarades. La nova coalició i els pactes ja són una resposta a una sentència que serà un terratrèmol polític.

Es considera encara un comú?

Quan el vam somiar, era un espai

FOTO: MANEL LLADÓ

que es volia menjar el món. Ara l'espai dels comuns és molt més gran. Sobiranistes és una forma trencadora i apostem per una coalició puntual amb ERC a l'abril.

Estem en una excepcionalitat com

la de fa 80 anys entre ERC i PSUC?

Nosaltres som hereus d'aquell pacte de front d'esquerres del 1936. Ara estem en una situació semblant, amb el *trifachito* pujant des d'Andalusia.

No li preocupa que el PSOE acabi intentant un pacte amb Cs?

Si anem a Madrid és per fer dues coses. Primer, la defensa dels interessos de Catalunya, i després, que no hi hagi un pacte entre PSOE i Cs perquè seria un 155 més tou. Però tampoc que hi hagi un *trifachito*, perquè seria un 155 més dur.

S'esperava que mai aniria amb un pres polític a les eleccions?

No volem que els presos polítics quedin invisibilitzats. Els seus drets polítics no estan anul·lats, que és el que li agradaria al Suprem. Volen criminalitzar els líders sobiranistes i no se'n sortiran. ■

QÜESTIONS TÈCNIQUES

“El testimoni dels agents denota una clara parcialitat”

L'advocat penalista Horacio Airaudo assegura que entra dins la normalitat la coordinació entre la fiscalia i els testimonis policials, però alhora afirma que “no s'hauria de notar tant”, tal com passa amb el judici de l'1-O. D'altra banda, el lletrat sosté que el fet que els agents tinguin una actitud evasiva amb les defenses “denota una clara parcialitat dels testimonis, que els converteix en acusadors”. “La fluïdesa com contesten les acusacions no té res a veure en com ho fan amb les defenses”, conclou.

HORACIO AIRAUDO

LA TRUCADA

“Han passat un munt de coses, però seguim dempeus”

BÀRBARA ROVIRÓ REPRESENTANT DE L'ANC-ALEMANYA

L'activista va celebrar ahir que el president a l'exili, Carles Puigdemont, hagués complert la promesa de tornar a Alemanya. “Des de llavors han passat moltes coses, però seguim dempeus i amb el projecte”, afirma Roviró, que sosté que a Alemanya hi va haver un abans i un després de la detenció. “La nostra presència és un valor afegit en una situació complexa”, diu.

E Eleccions 2019

B Cambra de Comerç de Barcelona

Elegeix els teus representants a la Cambra de Comerç de Barcelona

Totes les persones físiques o jurídiques **inscrites al cens electoral de la Cambra** poden votar al seu representant dins del grup i categoria en el qual estigui inscrit.

Tu també formes part de la Cambra!

Informa't i participa

Vot electrònic remot

8 de maig, vot electrònic presencial

Comprova que pots votar

www.cambrabcn.org/cens

Consulta a qui pots votar

www.cambrabcn.org/candidatures

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Torra fa una crida a reforçar tots els fronts en el relleu d'Artadi i Borràs

■ Budó i Vilallonga prenen possessió com a conselleres de la Presidència i de Cultura ■ El president espera que els fitxatges "ajudin a consolidar un govern amb desafiaments constants"

Emili Bella
BARCELONA

Meritxell Budó i Mariàngela Vilallonga van prendre ahir possessió com a conselleres de la Presidència i de Cultura, respectivament, per la marxa d'Elsa Artadi a la llista de Junts per Catalunya a Barcelona i de Laura Borràs a la candidatura per al Congrés. Al front barceloní i al front espanyol. "El país necessita que reforcem tots els fronts en els propers mesos", va defensar el president, Quim Torra, durant la promesa del càrrec de les dues noves conselleres, a primera hora del matí al Saló Sant Jordi del Palau de la Generalitat.

En presència del president del Parlament, Roger Torrent; de la resta del govern; de l'esposa del conseller legítim Jordi Turull, Blanca Bragulat, i de familiars i diversos dirigents polítics, Torra va agrair a Vilallonga i Budó que

La frase

“El país necessita que reforcem tots els fronts en els propers mesos”

Quim Torra
PRESIDENT DE LA GENERALITAT

afrointin l'encàrrec amb "valentia" i es va mostrar convençut que "ajudaran a consolidar un govern amb desafiaments constants". El president va elogiar les titulars sortints i va tornar a Borràs el regal d'una postal poètica en l'última reunió del govern i li'n va llegir una de Maria Oleart i una altra de Josep Palàcios, que diu: "Un poema no és per recitar-lo, sinó per incendiar el món." I hi va afegir: "La política és per encendre consciències."

El secretari del govern, Víctor Culler, va llegir els decrets de cessament.

Com és habitual, la fórmula per prendre possessió no va incloure cap menció a la Constitució espanyola: "Prometeu complir fidelment, d'acord amb la llei, les obligacions del càrrec que assumiu al servei de Catalunya i amb lleialtat al president de la Generalitat?"

El president va mencionar Jordi Turull —a la pressió— i Lluís Puig —a l'exili—, destituïts l'octubre del 2017 en aplicació de l'article 155, amb qui ha consultat els recanvis, i va recordar que el "judici farsa" posa en evidència "totes les mentides i falsedats d'un estat autoritari", mentre que l'exili demostra que "la llibertat és possible quan hi ha justícia".

Estrena com a portaveu
Poc després, Artadi va passar el testimoni a Budó al seu despatx, presidit per les fotografies de Torra i Carles Puigdemont. L'alcalde de la Garriga s'es-

Torra, amb les noves conselleres. A baix, Artadi recollint el despatx ■ EFE / A.D. / TOT BARCELONA

trenarà avui com a portaveu del govern després de la reunió del consell executiu, que serà el primer amb els nous fitxatges. Al seu torn, en el seu traspass de cartera, Vilallonga es va comprometre a defensar "el paper de la cultura com a factor de cohesió social".

Torra compareixerà en el proper ple, previst per al 3 i 4 d'abril, per explicar els canvis a les dues conse-

lleries, un tràmit preceptiu sempre que hi ha una remodelació al govern. Budó, partidària de la Crida Nacional per la República, va ser escollida alcaldessa per primera vegada amb el suport del regidor del PP, però el 2008 una moció de censura la va apartar del govern municipal i no va ser fins al 2011 que va recuperar l'alcaldia, en virtut d'un acord amb ERC.

Vilallonga, que es va referir a Borràs com el seu "àngel de la guarda", és doctora en filologia clàssica i catedràtica de llatí a la Universitat de Girona, a més de vicepresidenta segona de l'Institut d'Estudis Catalans. "Qui que hagi dedicat la seva vida a les lletres, a la llengua, a la universitat i a l'acadèmia podria dir que no?", es va preguntar. ■

OPINIÓ

Roma no paga traïdors

Han quedat tancades les llistes electorals del 28 d'abril. Mai com ara s'havia fet tan efectiva la frase feta de Roma no paga traïdors. Han estat premiats els fidels al dictat. En el cas del PSOE, tots aquells que van donar suport a Susana Díaz han estat eliminats per a la pròxima legislatura. Pedro Sánchez no perdona. Li ho van fer passar malament,

el van ridiculitzar i ara passa factura a tots aquells que no el volien com a secretari general. Aquells que no li van donar suport i no apostaven per un candidat que consideraven cremat li van girar l'esquena en els seus pitjors moments polítics. Com a conclusió, més de la meitat dels diputats de l'anterior legislatura no repeteixen com a candidats el

28-A. Sánchez vol fidelitats i companys de partit perquè els adversaris i enemics els tindrà molt a prop a l'hora de fer pactes en el cas que pugui governar. Pedro Sánchez té molt clar que no és Ferraz el que mana en el PSOE. És Sánchez qui ho fa des de La Moncloa. En el cas que Sánchez no arribi a governar després del 28 d'abril, el sanchisme desapa-

reixerà sense pena ni glòria.

En el PP està passant quelcom similar. Els que donaven suport a Soraya Sáenz de Santamaría han quedat fulminats. Pablo Casado es considera guanyador i ha fet i desfet les llistes electorals. Un cas àmpliament comentat ha estat el de la designació de Cayetana Álvarez de Toledo com a cap de llista de Barcelona. Una políti-

ca fidel a Aznar que la volia de número dos de Casado a Madrid i que finalment serà visualitzada en les eleccions a Barcelona encara que al PPC hagin arrufat el nas.

Les fidelitats han prevalgut al PSOE i al PP i també en altres formacions com ara Junts per Catalunya. L'antiga Convergència deixa a la cuneta Carles Campuzano i Jordi Xuclà. Tots dos, històrics diputats nacionalistes que no són del grat de l'actual direcció situada a Bèlgica.

Lluís Falgàs

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

ERC, JxCat i comuns: “vot útil” contra un pacte PSOE-Cs

■ Els republicans presenten com a lema de campanya ‘Si tu no hi vas, ells hi tornen’, amb la imatge de Sánchez i Rivera de fons ■ Els independentistes rebutgen la idea d’anar a bloquejar el Congrés

Óscar Palau
BARCELONA

Si tu no hi vas, ells hi tornen. Aquesta frase, que recorda molt la que el PSC va fer servir el 2008 per mobilitzar el vot contra un retorn del PP a La Moncloa, serà el lema de precampanya triat per ERC, il·lustrat amb un dibuix de Pedro Sánchez i Albert Rivera donant-se la mà quan, el 2016, van arribar a un acord de govern que seria paper mullat per la negativa de Podem a entrar-hi. La possible nova entesa, avançada diumenge pel ministre José Ábalos, serà també un dels grans arguments amb què JxCat i comuns instaran, com de fet ja van fer ahir, al “vot útil”.

El lema d'ERC es completa amb un *Si tu hi vas, nosaltres hi tornem*, en al·lusió a la intenció de continuar presentant batalla, amb el seu líder, Oriol Junqueras, aixecant el puny. Els republicans volen alertar amb els jocs de paraules

Sergi Sabrià i Marta Vilalta, ahir amb els lemes de precampanya triats per ERC. A la dreta, David Bonvehí ■ ACN

que el gran perill ja no és el tripartit d'ultradreta, sinó un possible pacte entre PSOE i Cs que aquest cop podria sumar, i “al qual tot s'encamina”, emfasitzava la portaveu, Marta Vilalta. “Votar PSOE és el mateix que votar Cs, i davant d'això cal maximitzar els vots independentistes per bloquejar l'extrema dreta i un nou 155”, avisava també el vicesecretari de comunicació,

Sergi Sabrià. “L'objectiu amb què treballem és que, com més forts siguem, podem fer que no sigui viable cap alternativa que no compti amb nosaltres”, resumia Vilalta, que advocava per la “unitat estratègica” amb JxCat.

El president del PDeCAT, David Bonvehí, coincidí en l'anàlisi i presentava igualment JxCat com a “vot útil” contra el

“tripartit ultra”, però també “per frenar un possible pacte entre el PSOE i Cs. “No és cert que el vot útil sigui el PSOE, perquè no és cert que votant-los es garanteixi que no governi Cs”, remarcava, mentre recordava que “el pitjor que podria passar és que els que van segellar el pacte del 155, també PSOE i Cs, governin els anys vinents”.

Això sí, els uns i els altres

van negar que vulguin anar a bloquejar el Congrés. Bonvehí obria la porta a votar una reelecció de Sánchez si “escolta Catalunya” i està disposat a parlar del dret a l'autodeterminació. Això sí, advertia que el PSOE no tindrà “un xec en blanc” i que JxCat situarà el “llostó” on ja era quan va fracassar un primer diàleg per discrepàncies en la configuració de les taules de ne-

gociació i la figura d'un relator.

ERC va evitar dir que veuria bé pactar amb el PSOE, però tampoc ho va negar. “No bloquejarem el diàleg ni l'autodeterminació”, subratllava Sabrià, que assegurava que votaran a favor de totes les iniciatives a favor de la justícia social. Vilalta recordava que no han vist un canvi en la “via repressiva” amb Sánchez, i també avançava que posaran sobre la taula les mateixes demandes. “Volem parlar i poder negociar sense condicions ni que se'ns demanin renúncies d'entrada”, resumia, abans de preguntar a Sánchez quin camí tria, si el de la repressió o el del diàleg.

El portaveu de Catalunya en Comú, Joan Mena, també va avisar del “preu” d'un “govern de l'Íbex 35”, en forma de 155, precaritat laboral o atacs a la immersió, i va acusar ERC de donar al PSOE l'“excusa perfecta” per l'estratègia de “bloqueig” que, segons ell, simbolitzen “les impressores” del seu candidat, Gabriel Rufián. Per Mena, si els independentistes van per aquest camí “s'estan equivocant d'estratègia” i les conseqüències les pagaran els represaliats i tota la societat. “En Comú Podem és l'única garantia que un pacte entre el PSOE i Cs no destrossi Catalunya: és l'objectiu que tenim”, clouia. ■

Sindicats contra l'acció policial pels llaços

■ USTEC, UGT, CCOO i CSC critiquen els escorcolls arbitraris a les escoles públiques

Xavier Miró
BARCELONA

El sindicat majoritari a l'ensenyament públic de Catalunya, USTEC, però també UGT, CCOO i la Intersindical-CSC han censurat els escorcolls indiscriminats que van fer agents dels Mossos d'Esquadra a les escoles a la recerca de llaços grocs o pancartes en què es demana-

va la llibertat pels presos polítics, en compliment de l'ordre de la Junta Electoral Central (JEC) que obliga a retirar aquests símbols de les institucions públiques durant la campanya electoral. Per USTEC, la JEC, formada per algun dels magistrats del Suprem que jutgen als presos, no mostra neutralitat sinó que ordena una actuació als centres amb què sembla que es pretén deixar clar que, “a la pràctica, encara funciona un 155”. Una opinió que comparteix la Intersindical-CSC, que acusa la JEC d'“extra-

El govern va substituir el llaç groc per una protesta per no poder-lo mostrar ■ ACN

limitar-se en les seves competències” i el govern català, de no estar a l'altura en la resposta als atacs “a la democràcia i les llibertats individuals”. La UGT denuncia que algunes actuacions dels Mossos van anar “més enllà de les indica-

cions” de la JEC, “regirant calaixos i armaris personals a les sales de professors” i, per tant, es van “extralimitar” en les seves funcions. CCOO no dubta a denunciar que ordenar una actuació policial als centres educatius pretén

reforçar “el relat d'un sistema educatiu adoctrinador” i es pregunta: “A qui interessa aquesta actuació? Per què la JEC ha pres aquesta decisió? Quin comandament policial ha ordenat escorcollar armaris de sales de docents?” ■

Cs tornarà a denunciar Torra a la JEC

Ciutadans tornarà a denunciar el president Torra davant de la JEC en saber-se que un llaç groc continua visible a l'interior del Palau, concretament al Pati dels Tarongers. La cap de llista de Ciutadans a les generals, Inés Arrimadas, no va dubtar a acusar novament el president espanyol, Pedro Sánchez, per suposada passivitat quan diversos dirigents del PSOE i el govern no han parat de legitimar la JEC. D'altra banda, el conseller d'Educació, Josep Bargalló, va denunciar que la JEC i la fiscalia s'han extralimitat en posar en el punt de mira “fins i tot escoles que tenien elements que no són de simbologia partidista i estan venuts en àmbits interns del centre”.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Primer poble que reclama els diners republicans espoliats

■ L'Ajuntament de Sant Julià de Ramis vol dur l'Estat als tribunals per recuperar els fons que el règim franquista va comissar a la població ■ Més de 90 consistoris de Catalunya van viure una situació similar

Gisela Pladeveya
SANT JULIÀ DE RAMIS

“La injustícia continua, silenciada pel temps. Per això, farem tots els tràmits necessaris i contra qui calgui per tal de rescabalar el botí de guerra requisat.” L'Ajuntament de Sant Julià de Ramis està determinat a portar l'Estat espanyol als tribunals perquè retorni els diners republicans que van ser espoliats pel règim franquista. L'alcaldre d'aquest municipi del Gironès, Marc Puigtió, és conscient que el procés no serà senzill ni ràpid, ja que segurament serà necessari arribar a Estrasburg, però es mostra disposat a anar “fins al final” per restituir “la memòria històrica”. Si s'aconseguís la fita, el propòsit del consistori seria tornar els diners a les famílies que van resultar afectades o destinar-los a fer un espai al poble que recordi què va suposar la Guerra Civil per als veïns. “És de justícia que aquest Ajuntament, que en el seu moment va recollir i traslladar al Banc d'Espanya la suma requisada, ara vulgui iniciar el litigi per defensar els drets dels perjudicats”, comenten tant el batlle com el regidor Pere Pujolràs.

L'agost de l'any 1938, el règim franquista va decre-

L'historiador Narcís Castells, el regidor Pere Pujolràs, l'alcaldre Marc Puigtió i l'advocat Antoni Quintana ■ MANEL LLADÓ

tar que els diners emesos per la República a partir del cop d'estat del 18 de juliol del 36 eren il·legals. “El franquisme va fer invalidar i anul·lar el que ells anomenaven *dinero rojo* o *dinero del enemigo*. És molt estrany que aquest episodi, fins a dia d'avui, hagi quedat amagat, en un segon pla. Va ser una descapitalització, una agressió que la ciutadania es va haver de posar a l'esquena”, manifesta l'historiador Narcís Castells.

Franco va iniciar una guerra financera per arruïnar els republicans. Els

particulars, les administracions o les entitats van haver d'entregar tota la moneda republicana i portar-la al Banc d'Espanya, on la van fer desaparèixer a àmbit comptable. “Mentre que la moneda anterior al cop d'estat es va canviar, la posterior es va confiscar i es va fer esfumar”, detalla Castells. “En un context de postguerra i de racionament, la pèrdua patrimonial va ser terrible. És com esborrar per decret una part de la riquesa de la gent, que s'ha d'espavilar per intentar superar-ho i sobreviure.”

Les frases

“Som conscients que el procés no serà fàcil, però estem disposats a anar fins al Tribunal d'Estrasburg”

Marc Puigtió
ALCALDE DE SANT JULIÀ DE RAMIS

“El franquisme va fer invalidar el que ells anomenaven ‘dinero rojo’ o ‘dinero del enemigo’”

Narcís Castells
HISTORIADOR

El règim va organitzar el comís del paper moneda il·legalitzat i, en les poblacions on no hi havia oficina bancària o on els quedava propera, van ser els ajuntaments els encarregats de recollir els diners.

A la demarcació de Girona, per ordre del governador civil Antonio Francisco de Correa Véglison, entre l'abril i el juliol del 39 els consistoris van entregar els diners a fons perdut, sense compensació.

El fet que alguns ajuntaments fossin els encarregats de realitzar aquest tràmit fa que constin rebuts dels diners consignats. Castells, que fa més de 2 anys que ho investiga, diu que tenen evidències o indicis de situacions semblants a almenys 95 consistoris catalans. El de Sant Julià es convertirà en el primer a denunciar l'Estat, si bé es generarà possiblement una cascada d'ajuntaments que seguiran els mateixos passos.

11,5 milions d'euros

De Sant Julià es van dipositar al Banc d'Espanya 818.684,50 pessetes pertanyents a 134 veïns del poble. Aquesta quantitat equivaldria actualment a 11,5 milions d'euros. Per aquest motiu, a través del despatx Delso-Quintana Advocats, el consistori ha acordat portar l'Estat espanyol als tribunals per intentar recuperar els diners; i en el ple extraordinari d'ahir es va aprovar una moció que estipula l'inici dels tràmits legals necessaris per rescabalar la suma arrabassada.

El portaveu de Delso-Quintana, Antoni Quintana, explica que faran una reclamació prèvia al Consell de Ministres. Com que creu que la resposta serà negativa, interposaran després un recurs contenciós administratiu al Suprem. A través d'un bufet de Madrid, petits grups de particulars van recórrer als tribunals per aquesta qüestió, però el 2017 una sentència va desestimar la demanda al·legant que el cas estava prescrit. Per això, Quintana ja avança que tenen les esperances dipositades en el Tribunal Europeu de Drets Humans. ■

Restaurant CAN MARTÍ

Menú diari 12,50 € (Tot inclòs)

Menú de cap de setmana
17,50 € (Begudes i cafès a part)

93 752 37 59

Ctra. de Premià de Dalt, s/n (al costat del pont de l'autopista)

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

L'expresident i candidat a les europees Carles Puigdemont, duent ahir llibres d'autors catalans en alemany a la presó de Neumünster ■ EL PUNT AVUI

Ofensiva europea de Puigdemont

■ La seva defensa demana un "informe legal independent" per comparar la decisió del tribunal alemany i la sentència del Suprem ■ Espera que "en les pròximes setmanes" els belgues revelin "qui" va seguir el seu cotxe i "per què"

Natàlia Segura

Brussel·les

El president català a l'exili continua carregant les piles a Europa per combatre l'ofensiva judicial espanyola contra l'independentisme. En l'aniversari de la seva detenció a Alemanya, Carles Puigdemont ja porta entre mans una campanya per convertir-se en eurodiputat i tenir més veu a la capital europea, una demanda contra l'instructor de la causa de l'1-O a Bèlgica, una altra al Comitè de Drets Humans de l'ONU contra l'Estat espanyol i una denúncia per espionatge dels serveis secrets espanyols també en terres belgues. Ahir, a més, va anunciar que ha demanat un "informe legal independent" per contrastar la decisió judicial alemanya sobre l'euroordre i la futura sentència del Tribunal Su-

prem contra els dotze líders independentistes.

El polític gironí va tornar ahir a la presó de Neumünster per recordar "un dia fosc" a la seva vida, però que, un any després, veu com "l'inici de la internacionalització" del procés. "És evident que el coneixement de la crisi catalana va millorar gràcies a la meua detenció a Alemanya", va dir. I ahir, per marcar aquest aniversari, Puigdemont va explicar una altra acció per amplificar aquest cas.

L'equip jurídic de Puigdemont ha demanat a la Universitat de Berlín que compari la decisió del tribunal de Schleswig-Holstein, a Alemanya, amb les pròximes conclusions del Suprem sobre el cas de l'1-O. Un equip liderat pel professor Florian Jessberger serà l'encarregat d'estudiar i comparar els casos en el marc de la llei europea i internacional. Se-

gons el seu advocat Gonzalo Boye, esperen que aquest informe estigui a punt "mesos després" de la resolució del cas i creuen que serà "important" per poder nodrir encara més el recurs que interposaran a "futures instàncies", especialment al Tri-

bunal Europeu de Drets Humans d'Estrasburg.

Pel líder de JxCat, amb aquest estudi comparatiu "poden demostrar que hi ha dobles estàndards a Europa" en el cas de l'1-O. "Jo soc lliure, però els meus companys són a la presó", va recordar amb relació a

la decisió del tribunal alemany de no extraditar-lo per rebel·lió. "Com pot ser que a la mateixa Europa, en el mateix espai i en el mateix estat de dret, hi hagi actituds contradictòries a l'hora d'afrontar uns mateixos fets?", es va preguntar.

D'altra banda, Boye

també va avançar que "en les pròximes setmanes" hi haurà notícies sobre el presumpte espionatge a Puigdemont durant el seu viatge frustrat de Finlàndia a Bèlgica. Les autoritats belgues continuen investigant el geolocalitzador al cotxe de Puigdemont a través de la fiscalia del Brabant Való i, segons la defensa de l'expresident, revelaran aviat "qui" va seguir el vehicle en el viatge des de Finlàndia cap a Alemanya i "per què". "Donarà resultats i podrem saber moltes coses", va assegurar Puigdemont durant la roda de premsa que va tenir lloc davant de la presó de Neumünster.

El líder de Junts per Catalunya va recordar que la policia espanyola va fer una piulada el dia de la seva detenció en què assegurava que l'operació havia estat coordinada pels serveis secrets espanyols i alemanys, però que des-

L'acció exterior catalana, en el punt de mira

El Tribunal de Comptes votarà en el ple de dijous un informe elaborat pel fiscal en cap del tribunal, Miguel Ángel Torres, sobre l'acció exterior de la Generalitat en els darrers anys. L'informe parteix d'un encàrrec que li van fer les Corts a finals del 2017. Ara, aquest avantprojecte està a punt i se sotmetrà a votació. Si el ple aprova aquest informe, es podria obrir un nou procediment per responsabilitat comptable de la Generalitat, tal com confirmen fonts del tribunal.

Aquest procediment seria paral·lel a una altra investigació que està oberta al tribunal des del desembre sobre el possible ús de fons públics en l'organització de l'1-O. Investiga Carles Puigdemont, disset exmembres del govern i la interventora general, Rosa Vidal, per presumpta responsabilitat comptable per haver usat fons públics per fer el referèndum. També hi estan inclosos els exconsellers que van abandonar el govern abans de l'1-O. El tribunal

ja ha admès a tràmit les demandes presentades per Societat Civil Catalana i Advocats Catalans per la Constitució, i una altra que va formular Miguel Ángel Torres. En la primera, es reclama als investigats 2 milions pels costos del referèndum i fins a 87 milions més pel cost de l'operació Copèrnic per enviar policia a Catalunya. En la demanda de la fiscalia, en canvi, no es fixa cap quantitat. Fonts del tribunal confirmen que aquest cas està encara en diligències prèvies.

gdemont

Espanya va dir blat

PRINCIPI • L'endemà de la detenció del president Puigdemont, alguns diaris de Madrid ja donaven per feta l'extradició **CANVI** • La justícia alemanya va passar a ser criticada i menystinguda per no haver apreciat ni violència ni rebel·lió

A la filera superior, portades de l'endemà de la detenció del president. A sota, les portades l'endemà del dia que va ser alliberat. A les portades de dalt és evident el clima d'eufòria. En les de sota es percep la sensació de derrota i consternació

Les frases

“És evident que el coneixement de la crisi catalana va millorar gràcies a la meua detenció”

Carles Puigdemont
EXPRESIDENT DE LA GENERALITAT

“Aquest és el judici més important de la història judicial d'Espanya i dels més importants d'Europa”

Jaume Alonso-Cuevillas
ADVOCAT DE PUIGDEMONT

prés això “va ser negat en seu parlamentària”. Puigdemont confia que els belgues “aclareixin” qui va ser el responsable d'haver-lo seguit. “Algú haurà de donar explicacions”, va reivindicar.

Traducció del judici

A més de l'informe, el també advocat de Puigdemont i candidat de JxCat a les eleccions espanyoles, Jaume Alonso-Cuevillas, va anunciar que, “gràcies al suport de molts voluntaris anònims”, tot el procés del judici de l'1-O es traduirà a “diversos idiomes”, incloses les intervencions de magistrats, advocats i testimonis. L'objectiu serà posar aquestes traduccions “a disposició de la

comunitat internacional” perquè juristes, polítics i mitjans d'arreu del món “puguin tenir coneixement” de “la vulneració de drets” que hi ha a l'Estat amb el judici contra els líders independentistes pel referèndum de l'1-O i la declaració d'independència.

Abans de la roda de premsa, Puigdemont va voler materialitzar un agraïment de caràcter cultural al centre penitenciari on va estar reclòs durant dotze dies amb la donació d'un centenar de llibres de la literatura catalana traduïts a l'alemany. “He volgut expressar la meua gratitud pel tractament que vaig rebre, molt professional i característic d'un sistema democràtic”, va dir. ■

Lluís Martínez
MONTCADA I REIXAC

La detenció del president Carles Puigdemont va ser rebuda amb una gens dissimulada joia pels mitjans de comunicació pensats a Madrid.

N'hi ha prou examinant les portades del 26 de març. *El País* titulava: “La caiguda de Puigdemont liquida la farsa del Govern en l'exili”. *Caure i liquidar*: dos verbs que s'utilitzaven molt quan era desarticulat algun escamot terrorista. Potser perquè *El País* no se sentís sol, l'ABC també utilitzava la paraula “farsa” en el títol principal. I donava per fet que el president seria extradit “abans de 60 dies”.

Per a *El Mundo* no hi havia cap dubte. En el cos dels subtítols de la portada manifestava la perfecta sintonia del Codi Penal espanyol amb l'alemany pel que feia al delictes de rebel·lió. Una apreciació que també recollia *La Razón*, tot remarquant que la pena a Alemanya seria de “cadena perpètua”.

L'eufòria era més evident en els articles editorials i d'opinió, on a més es dediquen insults i penjaments al president. Rubén Amón, a *El País*, aplaudia: “El profeta Puigdemont ha acabat en una gargola alemanya.” Al mateix mitjà, Xavier Vidal-Folch avisava: “El so-

biranisme només sobreviurà si torna als rails de la llei.” “En unes hores –s'emballava Luis Ventoso a l'ABC– Alemanya demostrarà un fet inaudit: la llei existeix.” Al mateix mitjà, Isabel San Sebastián feia llenya de l'arbre caigut: “Construir una nació no és feina de covards.” I l'articulista Ignacio Camacho es mofava: “En una patrulla de carretera: així ha acabat, de moment, l'aventura-fuga de Puchimón.”

L'editorialista d'*El Mundo* tenia pressa: “Un cop avui declari davant el jutge alemany, hauria de ser entregat a Espanya en un termini de 10 a 60 dies.”

L'eufòria per la detenció del president el 25 de març es va convertir, el 5 d'abril, en pura consternació

La Razón cantava les absoltes: “Carles Puigdemont és ja història, trista història, que no pot condicionar el futur de Catalunya.”

Però aquests articulistes i editorialistes potser desconeixien la dita catalana que avisa que no s'ha de dir blat fins que no és al sac i ben lligat. I, és clar, quan la justícia alemanya va dir el 5 d'abril que, a tot estirar, el president podia ser extradit per presumpta malversació,

la premsa feta i pensada a Madrid no se'n va saber avenir. “El Govern consternat després de l'alliberament de Puigdemont: «Estem sols a Europa»”, resumia el digital *El Español*. I un tremendista *ABC* titulava: “La justícia europea dona aire al colpisme”.

El contrast més il·lustratiu l'ofereix Francisco Sosa Wagner, catedràtic de dret administratiu i exdiputat europeu per UPD. Si el 26 de març afirmava a *El Mundo*: “Les institucions europees funcionen malgrat el que sentim sovint en llavis de taral·lirots titulats”, el 7 d'abril es lamentava perquè, deia, sí que hi havia hagut violència al procés i perquè els “senyors de florides togues de Schleswing-Holstein” havien considerat que “violat el text constitucional” i “alterar les fronteres d'un país europeu és un afer menor”.

Molts tertulians i articulistes van incidir –encara ho fan– en el menysteniment de la justícia alemanya, titllant el tribunal de Schleswing-Holstein de “regional”.

Tot reblat amb Federico Jiménez Losantos, que titulava el seu editorial a *Libertaddigital*: “El racisme alemany humilia Espanya i destrossa la UE”. A banda de deixar anar perles a la seva ràdio com aquesta: “A Baviera poden començar a esclatar cerveseries.” ■